

baggrund ministerens opfattelse, at amtskommunerne ikke pludselig vil blive stillet over for store nye personaleudgifter som følge af vedtagelsen af forslaget til lov om råstoffer.

Udvalget har fra ministeren modtaget tilsgagn om, at ministeriet ved udarbejdelsen af de nærmere retningslinjer for råstofplanlægningen og råstforkortlægningens fase 2 vil være opmærksom på, bl.a. ved fastsættelsen af eventuelle tidsfrister for råstofplanlægningen, at man ikke unødigt belaster amtskommunerne med krav om personaleforøgelse. Retningslinjerne vil blive fastlagt i samarbejde med bl.a. Amtrådsforeningen.

Et *flertal* (socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har fundet det afgørende, at lovforslaget i princippet viderefører bemyndigelserne i den hidtidige råstoflov fra 1972, dog bortset fra bestemmelserne om bl.a. råstofplanlægning og råstofhusholdning. Flertallet har endvidere lagt vægt på, at eventuelle afgifter i henhold til lovforslagets § 32 alene anvendes til dækning af udgifter ved lovens administration — bl.a. udgifterne ved råstofplanlægningen — og at afgifterne i øvrigt afpasses, således at konkurrenceforvridning undgås.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale, at det er med tilfredshed, mindretallet konstaterer, at de betænkeligheder vedrørende §§ 17 og 18, som mindretallet gjorde gældende ved 1. behandlingen, er taget til følge, således at disse paragrafer kun kan træde i kraft ved særlig lov.

Mindretallet er af den opfattelse, at vedtagelse af loven ikke kan motivere amtskommuner og hovedstadsråd til at forøge personaletallet. Amtskommunerne og hovedstadsrådet er for tiden i gang med en omfattende planlægning, bl.a. vedrørende vandforsyning, regionplanlægning, recipientkvalitetsplanlægning og affaldsplanlægning.

Denne planlægning vil i det væsentlige være afviklet, inden råstofplanlægningen påbegyndes i større omfang.

På grund af forskydningen i planlægningsarbejdet kan der derfor på ingen måde være tale om, at råstofplanlægningen kan begrunde en nettoforøgelse af amtskommunernes og hovedstadsrådets personaleforbrug.

Mindretallet er betænkelig ved den bureaukratiske godkendelses- og tilsynsordning, der er indeholdt i lovforslaget.

Mindretallet har imidlertid skønnet, at de samfundsmæssige fordele, som lovforslaget indebærer, er af et sådant omfang, at mindretallet kan indstille lovforslaget til vedtagelse.

Et *mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) vil undlade at stemme ved lovforslagets 3. behandling.

Mindretallet mener, at det er nødvendigt at kortlægge de i Danmark forekommende råstoffer. Mindretallet mener endvidere, at en hensigtsmæssig udnyttelse ud fra miljømæssige betragtninger er ønskelig, men finder ikke, at ressourcemæssige hensyn berettiger til en restriktiv lovgivning.

Da de af ministeren stillede ændringsforslag imødekommer visse af mindretallets synspunkter, vil mindretallet stemme for disse ved 2. behandlingen.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag.

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Waldorff (VS)):

Til § 7.

1) I *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter „ikke-erhvervsmæssig indvinding“: „af ikke ringe omfang“.

Til § 37.

2) I *stk. 1* indsættes som nyt 2. punktum: „Tidspunktet for ikrafttrædelsen af §§ 17 og 18 fastsættes ved lov.“